

MONDHOEKEN

MONDHOEKEN

Stefan Robbrecht-Roller

Tekst en ontwerp:

Stefan Robbrecht-Roller

ISBN: 9789464359664

© Stefan Robbrecht-Roller, 2021

www.relaxtivist.net

wees welkom	6
gapen & galmen	11
melktanden	31
uitbraak	49
geen woorden, maar daden	75
toch woorden	99
tot verbinding babbelen	119
stemoefeningen	143
tandenknarsen	165
uithoeken	191
bellen blazen	217
fonkelend gefluister	235
gehemelte	255
<i>dankzegging</i>	268

wees welkom

Gedichten schrijven is als
hoekjes van jezelf
inrichten met taal.

Be-waarde-rs

Mijn bewakers waren daden,
laakten alles wat gesproken,
zonder inzicht in de materiële kant,
de eigendom der zeggenden,
de wereld in wou landen.

Ik, door hen geïsoleerd, gevangen
met een bolwerkje aan taal,
dat godzijdank bevrijd,
nu mondhoekwerk, mezelf,
groot mag woorden.

Starter

Wachten op wat deze dag
als starter pruttelt, wil beginnen.
Buiten gaat de zon al op
en iets wil praten over al het prille
door de starheid van wat mag.

Hoe onrustig pruts ik aan de pret
die toch gisteren nog de kinderen
toffe capriolen heeft bevolen
en nu lui gaan checken is
of de geest nog in de lucht van
leven hangt.

Blaas maar op de beeldballonnen,
denk door grijsheid nieuw besmet,
speel de bal maar door naar nonnen,
duw je lijf maar gek uit bed.

Voor de spiegel

Ik groet mijn snoet,
lach onder knippergas de slaap-
partikels uit mijn ogen, die
daar in dat donker hol dat blijvend badkamer is,
zich moeilijk voor geopend vinden,
dus begin ik met mijn mond de lof
over waarom ik, en weer een morgen meer
geleefd, mijn puisten uit te zingen.

Ik hef mijn knieën op het podium en
klepel heel mijn klokkenspel met water fris,
kan mezelf daarna heet twinkelend beminnen,
plannen hoe mijn zegetocht een vroeg vaarwel,
de tanden in een erehaag,
in een "joehoe", "'t zal wel zijn",
"fantastisch toch", "we zijn op weg!"
kan overtuigen.

Nog voor de koffie doorloopt, en Karin
uit de douche,
ben ik mezelf,
heb me voor de spiegel spelend
op en top weer opgelapt,
Ja, helemaal op gang getrapt.

gapen & galmen

Bio-blues

baby,
bloemkool, boy,
bijzonder, bio, beautiful,
bezongen, braaf, beroerd, beleefd,
begaafd,
beroemd, benoemd,
baanbrekend briljant, bedankt,
beloond, baldadig bejubeld, beroofd,
bedwongen,
bodem bereikt,
bedeesd, berooid, beweend,
bevrijd, bedroefd, bye bye,
begraven

Kijken naar kiezen

Telkens weer dat blijven hangen,
met naast me pickels chips,
met korte broek en volle wangen
mijn werken wordt weer niets.

Ik moet weer terug, wil nog wat wachten,
of net niet nu de jammerklachten
van rood of blauw, ik wil het weten,
de troon van Trump uitéengereten?

Dat swingen van de states, het wil bekijken.
Ik bad voor Biden, en vond me blijven.

Sneeuw

De man van waaruit de personages
zich naar waarheid draaien,
een warreman,
die nog maar minder meer begreep
van boodschappen, al dat wandelaaien
door de vlokken wonderzeep.

De stille sneeuw schreef liefde van zich af,
droeg theater en ook treurigheid,
verdroeg een grens, niet goed bewaakte
straffe lijnen, een straf aan stootstenen
past perfect, verleden tijd,
waarin granaten opgegraven gingen
exploderen,
de gezichten onder sluiersneeuw
die niets droegen, slechts de ringen rond
hun naaktheidsschreeuw.

En alle mannen staarden naar dat éne zolderraam
waarachter lyriek lakens vond,
al 't gefluister, eerst het zonlicht, dan de schaduw,
toen de maan
verdween
en dichten duister werd.

Oorlog en vrede

Even slagveld slikken,
in de lengte lezen,
even grazen op de vlaktes,
voor de vaak het stof opwaait,
de lakens van een luxe-reservoir aan oorlog
wel te rusten legt, daarna wil beven,
alle rampen op wil nemen naar dat beest
Napoleon
bracht van west naar oost beschaving,
beleed met bajonet pamfletten uit bevrijding,
boodschapperde naar de boeren, dat
de Tsaar, het koren en de akkers,
hen de baas was.

Bol van vocht en hoefgetrappel,
moest de moed de vesting vinden,
moest een moeder lyrisch bidden, dat
haar zonen slechts hun leven met verlof genoten.
Of door kogels of door kruitdamp,
alle krijgers wuifden bravouereus medailles,
dronken wijnen die hun pluimen, ook de vader
en fortuinen golden.

Troepen trokken als een tol in 't rond.
Tolstoi liet hen groeten, mollen, sprak

met spionnen, sliep in grachten, liet op afstand
koetsen hoesten,
met zijn sjaals het kale poetsen, liet Moskou
met het staal verbranden,
uit het niks een feniks tegen Frankrijk rijzen,
om verder met zijn mond, met bange handen, tanden,
na de dam, ook doden
en hun maten weer te nemen.

Wat volgde

Obama sprak,
haalde uit,
haalde daarmee de elite binnen.
De geboorte was hem terug gegeven.

Trump schrok,
viel van zijn voetstuk
in een zaal vol media,
het lijden,
een Disneydroom, een uppercut,
gemeen besmeerd met eigen streken,
wou toch nog president zijn
en werd het,
na de andere.

Feitenvondeling

Ik trof in oude lagen van verhalen
een lummeltje aan letters aan,
dat zwaar misbruikt
zijn herkomst, identiteit verloren had.

Ik nam het bij me binnen,
kleepte het in eigen-lijke kleren
en zond het dan de straat op om
mijn macht de wereld in te brengen.

Ik bracht het naar de bakker met
wat namen aan zijn broek, en bakte
zo de roddels die geruchten deden rollen,
stak het broekje met wat bijtende details
een broche op uit nationaalsymbolen,
zodat het goed herkenbaar in de tegenwind
gezond en glanzend kleur kon winnen,
stookte het daarna door huisplek-
kachelpijpen, en in de rook die zo ontstond,
het smoren van zijn branie,
voegde ik een vleugje medelijden,
een archetypisch snufje actie toe,
zodat het niet alleen meer op mijn
eigen handen rustte, maar vermeerderd
in tiktok, facebook, oud gepeupel, preken

was te horen.

Vader, en ook moeder, van die veel-ling
bleven al die jaren onbekend,
bleven daarenboven verreweg van ooit gezocht.

Groot parool in 't kapitoel

Het kot te klein,
alle precedentes aan de wand,
alle presidenten aan de schand-
paal-genagelnieuwde declaratie
van Trumpland!
Rukken wat aan stoelen en gevoelens
los kon van de grondwet-greep de trap af!
Alle motherfucking fakers, media-makers
moesten de rotonde ruimen.

't Was groot parool in 't kapitoel.
Politiek verkozen tijgers stolperden
onder traangas, hijgers, heisa, naar de
stal van hun partij.
Law & Order leeuwen ontzetten de
geterroriseerde, torenhoge koepel van de
net gedoopte demo-amokratie,
ontkrachtten wat aan stof op matrakken,
meestal voor mexico-migranten,
was uitgestrooid.

't Was groot parool in 't kapitoel.
Wordt dit een lesje in de school?

Zwalpen, zee & Zorro

Uit de wouden van Californië
broeit opstand, smooit liefde
voor kanonnenvoer,
papegaaienhaar van overspelige vrouwen,
die met schatten door de jungle sleuren,
op hoepel-op-haciënda's slechts manieren
leren sissen in het Spaans,
vergeten wat aan Voodoo
langs hun indigene bloedbaan stroomt.

Drie Zorro's spelen wat van Batman,
met een vos, een god gezonden paard,
dat eeuwig trouw blijft wachten,
tot zijn tamil-meester terug komt
van de far-side van de oceaan.
Lafitte, de man met duizend tricks
van hoe boeven democratisch te regeren,
schept op zee de schepen
uit de handen van een koninkrijk
dat ons de middeleeuwen heeft geschonken.

Liefde treft hier als een bliksemschicht,
die masten klieft en harten uit
de doden wekt.
Verborgen broederschappen dragen op de borst

een medaillon dat zeggen wil: ik hoor erbij,
wil spreken over wendepunten
en imperiums die vallen onder het gefluister
van een scherp briesje,
zweepslagen
die kaarsen doven,
sigaretten splijten zonder mond
of lip te schenden, voor de show,
en met een Z de huid zijn ingebleven.

En op de oceaan de acceptatie,
het zweren aan de galg, dat 't nageslacht
aan dochters eervol geparkeerd zal
worden bij de gades die ze willen,
alle parels opgedoken,
toevallige ontmoetingen
op hun weg doorkruist, gevluicht
naar 't land van Compostella,
zonder circustenten.
Die zijn afgebrand!

Elk vertrouwen bouwt op ooit gekend,
geholpen door een goede daad
die jaren later in een gouden dak omslaat.
Het onrecht in romans is toch een gummibal,
waarmee lichtzinnig is te spelen,
van een hoppelepop we dringen binnen
in de citadellen, smijten slaapmiddelen

in 't festijn en wandelen naar buiten
met gevonden gevangenen van de kroon,
zonder retributies of geweld.
Ze durven niet te doden,
wachten tot hun domheid,
door de degens wordt geveld.

De drie rovers (Apple, Google, Amazon)

De oude draken kraken.

Er rest ons nog het online-smaken.

We offeren ons brein, 5G paradestaal,
aan de broertjes van de netwerktaal.

Corona wil geen kleintjes paaien,
gooit familiale firma's voor de haaien.

De rovers gaan nu digitaal,
en data is hun middagmaal.

Hun servers trekken volle stromen,
kunnen zelfs je stem afromen.

Ze kooien luizen, loeders, moeders,
strijden tegen politiek als broeders,
duiken in dezelfde subcultuur,
de stammen knikken op den duur.

Ze troggelen ons zakgeld af,
binden al onze eindjes, toch heel straf!
en heel ons denken doet waf, waf.

Wat blijft zijn perifere peren,
wat appels aan de rand.

Ze eten uit je hand
je buitgemaakte binnenkant.

De wereld van de poetryslammers

Opkomen.

Je ding doen,
dat met drentelen en groeiend gretig
groeten naar het stampubliek begint.

Spot on,
de lange nek, de micro wil gaan zweven,
begeeft het door je mond,
en slikt dan dartel-drieste-duik-parades,
hoest een hoepel op naar al wat in
de canon als klassiek geboekstaafd staat.

Verliefd op Goethe, een dichter van mijn hol,
want haat mag stromen.
Alle trosjes associaties raken in de stormen los,
de tradities uit hun vel van veel te klef
en braafjes blijven zitten tot de meester naar je
meeloopmuil verwijst en toestemming toewijst je stem
en voeten naar de kant van goed gezegd te slepen.

Voor de punten,
want dat is vooral waar het spreken
voorwaarts wil, in de analen en vocalen,
tunneltonen, boegeroep
als de grapjes niet geslepen als een diamant

het kantig in gewone perspectieven snijdt.

Zwetend kijk je naar je tenen,
probeert te lezen wat aan spiekgeschrift door
je collega's niet werd platgetrapt.
Met de jaren mag je oscar-humor, als ze kijken,
het wat vonden,
voorgekaderd aan de wand.

Griekenland was gisteren

Griekenland was gisteren nog
een nieuwtje, mond vol schulden,
bonidood.

Nu zijn de wolven op de vlucht,
en wij als kudde kijkers willen weten:
wie doet met wie wat
en wat gebeurt met onze poen?

Morgen worden verse vlooien rotverweten,
uitvergroot tot een miljoen,
blijft ongehoord de (k)wekker
met zijn: hé wordt wakker,
de wereld gaat niet lekker
in de hoekjes van zijn vel.